DEVRİMCİ İŞÇİ YOL

Özel sayı — Kasım 1982

NEDEN DEVRİMCİ YOL'A SALDIRIYORLAR!

NEDEN ?

"Evren Burdur'da yaptığı konuşmada, "Fatsa'da Terzi Fikri'nin kurduğu düzeni benimseyenler elbette bizim Anayasamıza hayır diyeceklerdir' *dedi."*

"Türkiye'deki en büyük politik dava başladı."

"186 idamlı Ankara Devrimci Yol Davası başladı."

"66 idamlı Uşak Devrimci Yol Davası başlıyor."

"Türkiye'nin en büyük terör örgütü mahkeme önünde."

....

Bunlar yerli ve yabancı basın ve yayın organlarının son günlerde verdikleri haberlerden birkaç örnek.

ooo

İki yıl önce yaptıkları bir faşist darbe ile ülkemizde karanlık ve zorba bir dönemi başlatan generaller, emekçi ve yoksul halklarımıza karşı açtıkları savaşa devam ediyorlar. Bu savaşın en büyük hedeflerinden birisi de DEVRİMCİ YOL hareketi oldu. Cunta şefi Evren, Ocak 81'de Konya'da yaptığı bir konuşmada "eğer biz gelmeseydik o tek yol devrim diyenler geleceklerdi. Belki bizim yerimize bu kürsüden onlar konuşacaklardı." *diyordu.*

Devrimci Yol'da ve devrimcilerin savunduğu dünya görüşünde kendi geleceklerini bulan, O'nda kendilerinden bir parça bulan emekçi halk kesimlerine karşı cuntanın saldırısı darbenin ilk saatlerinde başladı. Yeni Çeltek işçileri 11 Eylül gecesi saat 01'de ani bir baskına uğradılar. Yüzlerce işçi tankların ve zırhlı araçların desteğindeki bir alay asker tarafından tutsak edildi. Ardından tüm bölgede bir sürek avı başladı. Köyler işgale uğradı. Dağlarda çatışmalar oldu.

Ardından, Temmuz 80'de başlayan Fatsa operasyonunun, yarım kalan bölümlerini tamamlamak için, Ordu, Aybastı, Gölköy, Ünye ve çevresi saldırıya uğradı. Aynı günlerde Artvin ve Karadenizin diğer bölgeleri tarumar edildi.

Ekim-Kasım aylarında Ankara operasyonu ile Devrimci Yol'a karşı kudurmuşcasına bir saldırı furyası başladı. Hürriyet Gazetesinin "Demir Yumruk Operasyonu" *dediği saldırı dalgası...*

Ve ülkemizin dört bir yanında, Edirne'den Dersim'e, Diyarbakır'dan, İzmir'e, Uşak'tan Artvin'e kadar her yerde yaşanan ve hala devam eden amansız bir savaş... Toplu tutuklamalar, işkence ve katliamla desteklenen bir yoketme kampanyası. Ve çatışmalar... Ve direnişler...

Belediye başkanlarından CHP milletvekillerine, işçilerden memurlara, öğretmenlerden yurtsever subaylara ve köylülere kadar halklarımızın her kesiminden binlerce insan gözaltına alındı ve tutuklandı. Kadınlar, gençler, avukatlar, memurlar, mühendisler, ilerici polisler, yaşlı nineler aylarca işkence gördüler. İnsanlık dışı saldırılara maruz kaldılar. Emekçilerin vergileriyle ayakta duran devlet, halklarımıza karşı kinini bu kez faşist terörle kusuyordu.

Peki neden? Neden Devrimci Yol'a saldırıyorlar?

Bu vahşet derecesine varan saldırılar nereden kaynaklanmaktadır? Ve neden bunca insan bu zulme, bu zorbalığa karşı mücadele etmektedir? Ve neden yüzlerce insan katledilmiştir? Neden bugün bir dönemin hesabı devrimcilerden sorulmaktadır?

Neden?

"Fatsa'da son bir aydaki operasyonlarda 7'si ölü 850 militan ele geçirildi. Ankara'da yakalanan komünist teşkilatın nasıl çalıştığını televizyonda seyrettiniz. Biz biraz daha gecikseydik Devleti onlar ele geçirirlerdi. Belki bu konuşmayı bizim yerimize onlar yapacaklardı.,,

(Evren'in Ocak 1981 Konya konuşması)

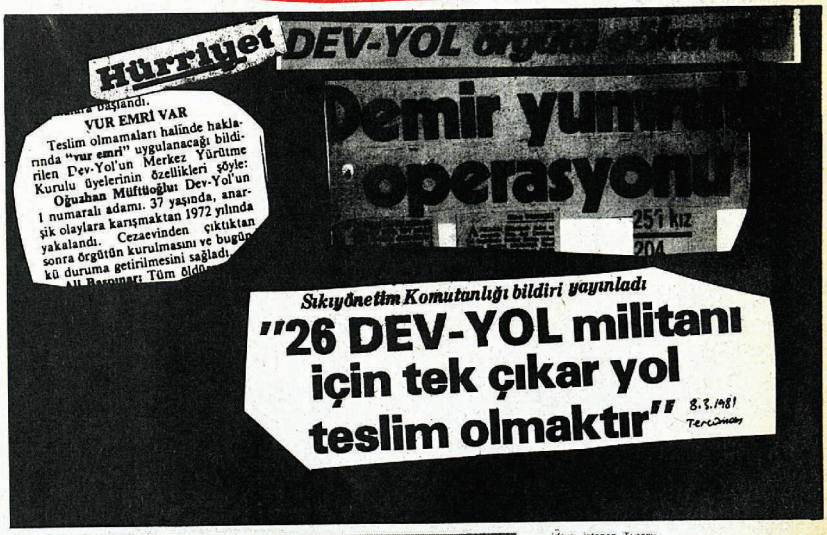
Hürriyet

DEV-YOL örgütü

...ara başlandı.

YUR EMRİ VAR

Teslim olmamaları halinde hakkında "yur emri" uygulanacağı bildirilen Dev-Yol'un Merkez Yürütme Kurulu üyelerinin özellikleri şöyle: Oğuzhan Müftüoğlu: Dev-Yol'un 1 numaralı adamı. 37 yaşında, anarşik olaylara karışmaktan 1972 yılında yakalandı. Cezaevinden çıktıktan sonra örgütün kurulmasını ve bugünkü duruma getirilmesini sağladı. Ali Rasoinar: Tüm öldü...

Demir yumruk operasyonu

251 kiz

204

Sıkıyönetim Komutanlığı bildiri yayınladı

"26 DEV-YOL militanı için tek çıkar yol teslim olmaktır"

8.3.1981 Tercüman

186 sanık için idam isteniyor

idamı istenen Turgay Erbay tedavi için Haymana'dan Ankara'ya hastaneye getirilirken, yolda jandarma erlerinden kurtuldu ve izini kaybettirdi.

ANKARA(Hürriyet)- Dün baş layan 186 sanıklı Dev-Yol davasının hesabı sanıklarından Ali... ...ve elegitim "Sanıklar ayağa kalkınca, yerlerini dalgınlığı bozmadan... yazılama, bombalama olayına adı karışan, Turgay Erbay adlı sanık Haymana'dan Ankara'ya tedavi için getirilirken yoldan kaçtı.

Tutanaklara göre Ankara'ya gönderilen sanık, sıkıyönetim komutanlığı yetkili memurlarına elinden de ani bir jandarmalarına elinden kurtulup kaçmayı başardığı izini kaybettirdi.

KIZ SANIKLAR: Dev-Yol davasında merkez komite üyelerinin yanısıra tutuklu 36 kız da bulunuyor. Tutuklananlarla birlikte kız sanıkların sayısı 68'i bulıyor. (Foto: Fahir Arıkan)

NOTLAR

Oğlu duruşmaya gelmeyen anne "Onun yerine ben geldim" dedi

● Sıkıyönetim eski Adli Müşavirlerinden emekli Albay Remzi Şirin, 30'dan fazla olan sanık avukatları arasındaydı...

(Yazısı Orta Sayfada)

Dev- Yol davası başlarken hakim davanın herkes için hayırlı olmasını diledi

● Videoya alınan duruşmayı, Yargıç Ekrem Çelenk, "Bu tarihi kürsüden şunu belirtmek isterim ki yalnız kanunlardan ve vicdanından emin olan Türk adaletinin karşısındasınız. Bunun aksini iddia eden itiracıdır. Şimdi kimlik tespitine geçeceğiz. Bu başlangıç hepiniz için hayırlı olsun" sözleriyle açtı.

(Yazısı Orta Sayfada)

İKİ ALMAN AVUKAT: Dev-Yol davası, dün iki bayan Almanın arkadaşı gidemeyeceklerinden ötürü, Gerda Traxmann ve Gerysen Renke adlı iki bayan, duruşmada basın mensuplarının yanında derayı ettiler. (Foto: Fahir ARIKAN)

ZAFER MUTLAKA BİZİM OLACAK!

689 sanıklı Yeni Çeltek davası başladı

● TURKİYE'DE EN ÇOK İŞÇİNİN YARGILANDIGI YENİ ÇELTEK DAVASINDA 64 İDAM İSTENİYOR VE «SAVAŞ HALİ» HÜKÜMLERİ UYGULANIYOR

AMASYA, (Cumhuriyet) — Türkiye'de en çok işçinin yargılandığı dava 1 - 1,5 yıllık aradan sonra dün başladı.

Yeni Çeltik THKP — C Devrimci Yol davası olarak adlandırılan davada, Yeni Çeltik Kömür Ocakları'nda çalışan toplam 989 işçiden 510'nu yargı karşısında. İşçilerin çoğunluğu DİSK'e bağlı Yeraltı Maden-İş Sendikasına kayıtlı. Aynı davada sanık olarak 105 köylü, 49 esnaf, 18 öğretmen, ayrıca mühendis, avukat hemşire, ev kadını, muhtar, Halk Eğitim Müdürü ve lokantacılar da var.

Mahkeme Heyeti Başkanı albay Ahmet Tanyeri, Erzincan Üçüncü Ordu'dan, duruşma yargıcı Ahmet Hikmet Korkmaz ise, Sivas Birinci Ağır Ceza Mahkemesi ... Duruşmanın yapı-

İZLENİMLER

Çok sayıda yaşlı sanık yargılanıyor

AMASYA — Türkiye'de en çok işçinin yargılandığı dava 1 - 1,5 yıllık aradan sonra dün başladı.

biz halkız

800 Dev-Yol militanı "savaş" hükümlerine göre yargılanıyor

Hürriyet

Artvin'de çeşitli anarşik olayların karıştıkları iddiasıyla Erzurum'da yargılanmaya başlanan Dev-Yol davasında sanık sayısı 752'yi buldu. Devam eden davada tutukusuz yargılanan 17 kadın arasında 20 yaşından 70 yaşındaki Gülfer Yıldırım da vardı.

Milliyet

FATSA'DA 11 HALK KOMİTESİ VAR

Devrimci Yol halktır!

Egemen sömürücü azınlığın ve onların soygun düzenini bugün zor ve şiddet yöntemleriyle korumaya çalışan faşist generallerin 12 Eylül sonrasında Devrimci Yol'a karşı geniş kapsamlı ve azgın bir saldırıya girişmesinin önemli nedenlerinden birisi Devrimci Yol'un gerçek bir halk hareketi yaratmasıdır.

Türkiye, 1975-80 arası her alanda hissedilen ciddi bir kriz yaşamıştır. Bu kriz toplumun bütün kesimlerini etkilemiş, çeşitli sınıf ve zümreler geçirdikleri sarsıntı nedeniyle konumlarında ortaya çıkan değişikliği durdurabilmek ve kendilerine yeni yerler bulabilmek için mücadeleye atılmışlardır. Krizin en ağır yükü ise her zaman olduğu gibi emekçilerin sırtına yüklenmiştir. Devlet desteğindeki MHP'li faşistlerin saldırıları da buna eklenince, Türkiye, emekçi kitleler açısından yaşanması zor bir ülke haline gelmiştir. Yoksullaşmayla faşist cinayetler neredeyse birbiriyle yarışmaya başlamıştır.

İşte bu ortamda Devrimci Yol, - bugün doğruluğu bir kez daha kanıtlanan- bir mücadele hattı izlemiştir. Devrimciler, hergün daha da kötüleşen gidişi durdurmak için ekonomik-demokratik hak ve özgürlüklere sahip çıkılmasını; faşist saldırılara karşı ise, işyerlerinin, evlerin, okulların, köylerin, gecekondu semtlerinin savunulmasını ve buraların birer direniş kalesi haline getirilmesini önermiştir. Devrimci hareket, bu düşüncelerin hayatın canlı pratiği içinde bizzat kitlelerin katılımıyla gerçekleşmesi için gerekli tüm adımları atmaya çalışmıştır.

Ezilen sınıf ve tabakalar, geleneksel sol'da; reformist, revizyonist ve oportunist akımlarda bulamadığı bir şeyi, (kendisini ve kendi gerçek kurtuluşunu) Devrimci Yol'da bulmuştur. O'nda geleceğini görmüştür. Bu geleceğin ise, o güne kadar başka siyasal akımlarda rastlamadığı türden bir gelecek olduğunu ve hatta bu gelecek'in çeşitli ülkelerde varolduğunu düyduğu "sosyalizm"den farklı bir sosyalizm olduğunu anlamıştır.

Kitleler azgın faşist saldırılara karşı kendilerini savunmaya, giderek ağırlaşan resmi güçlerin baskısına karşı haklarını korumaya çalışırken Devrimcileri hemen yanıbaşlarında bulmuşlardır.

Maraş katliamından sonra yurdun dört bir yanında, Tariş'te, Çorum'da, Malatya'da, Sivas'ta Elazığ'da, Uşak'ta; okullarda işyerlerinde, gecekondu semtlerinde; kısacası her yerde ve her alanda resmi ve sivil faşist saldırı ve baskılara karşı mücadele ve direniş temelinde devrimciler kitlelerle kaynaşabilmiştir. Ve emekçiler, devrimcilerin kendilerinden bir parça olduğunu, hatta kendileri gibi olduğunu işte bu süreçte kavramışlardır.

Devrimci Yol, bu olağanüstü çatışma ortamında izlediği doğru politika ile egemen sınıflara kitlesel bir biçimde ilk kez kafa tutan bir halk hareketi yaratmıştır. Bu durum, egemenler için, emperyalizmin Ortadoğu'daki ileri karakolu TC devleti için ciddi bir tehdit olarak görülmüştür.

Ve Fatsa, halk düşmanlarına düzenlerinin tehlikede olduğunu, eğer topyekün bir savaşa girmezlerse, burunlarının dibinde filizlenen halk komitelerinin birer iktidar odağı olarak, halk iktidarının birer nüvesi olarak her tarafa yayılabileceğini hatırlatmıştır. Egemenler, sadece MHP'li faşist çetelerin yardımıyla bu "kötüye gidişi" durduramıyacaklarını anlamışlardır. Karşılarında gerçek bir halk hareketinin unsurlarını bağrında taşıyan bir devrimci akım vardır. Ve bu akım belediyelerden muhtarlıklara, demokratik kitle örgütlenmelerinden köylere, işyerlerinden kooparatiflere, kentlerden kırlara kadar, kadınlardan çocuklara, ve yılların ezilmişliği altındaki kürt köylerine kadar çok geniş bir kesimi kucaklamaktadır. Bir halk vardır karşılarında.

Bugün devam etmekte olan Devrimci Yol Davaları bu gerçeklerin bir kere daha kanıtlanmasından başka birşey değildir. Faşist cuntanın savcıları tarafından açılan bu göstermelik mahkemelerde devam eden davaların sanıkları arasında her kesimden insan bulunmaktadır. Artvin'de 70 yaşındaki Gülifer Nine, Yeni Çeltek'te işçi Osman Fahri Şanlı, Fatsa'da, Fikri Sönmez, Ankara'da mühendis Akın Dirik, İstanbul'da öğretmen Sedat Kesim, Adana'da Bossa işçileri, Diyarbakır'da gençler, Sivas, Malatya, Elazığ, Tunceli'de yoksul köylüler ve daha binlerce emekçi...

Generaller, sayıları onbini aşan bu insanları "terörist" ilan etmekte ve onlardan 75-80 döneminin hesabını sormaktadır. Oysa asıl terörist, asıl hesap vermesi gerekenler kendileridir. Devrimciler ancak halka hesap verirler. Onlardan yalnız halk hesap sorabilir. (Ne yazık ki bugün bile, bunca gerçek ortadayken, bazı sol gruplar, cuntanın Devrimci halk güçleri için kullandığı "terörist" lafına dört elle sarılarak Devrimci Yol'u karalamak için bu kelimelerden medet ummaktadır. Bir halkın canını, malını ve onurunu korumak için resmi ve sivil faşist baskılara her çeşit araç ve yöntemle karşı koymasını, "terörizm" olarak gören ve gösteren sözde solculara zavallılar kelimesinden başka ne yakışır? Ya peki, hala Devrimci Yol'la uğraşan, Devrimci Yol'un çöktüğünü kanıtlamaya çalışan, işi gücü bırakıp Devrimci Yol'u kötülemeye çalışan bazı sol gruplara ne demeli?)

İşte Devrimci Yol, bir halk hareketi olması nedeniyle, halkın kendi kendini yönetmesi için mücadele etmesi nedeniyle bugün, Askeri-faşist diktatörlüğün baş hedeflerinden birisidir.

●

Ankara Dev-Yol davası

24 Ekim 82 Cumhuriyet

ANKARA (Cumhuriyet Bürosu) — 186 sanık hakkında ölüm cezası istenen 574 sanıklı Devrimci Yol Davası'na dün kimlik saptamalarıyla devam edildi.

Sanıklar arasında 114 yüksek okul öğrencisi, 57, işçi, 36 memur, 20 mühendis, 25 öğretmen, 7 doktor, 35 lise öğrencisi, 71 çeşitli meleklerden kişiler bulunduğu belirlendi.

Türk Ceza Yasası'nın 146/3. maddesi uyarınca ölüm cezasına çarptırılması istenen sanıkların 15'inin işçi, 8'inin memur, 3'ünün mühendis, 12'sinin öğretmen, 1'inin doktor, 51'inin yüksek okul öğrencisi, 8'inin lise öğrencisi olduğu saptandı. Türk Ceza Yasası'nın 146/3. maddesi uyarınca, 5 - 15 yıl ağır hapis cezasına mahkûm edilmeleri istenen sanıkların meslekler dağılımları ise şöyle:

İşçi 37, memur52, mühendis 16, öğretmen 12, doktor 6, yüksek okul öğrencisi 63, lise öğrencisi 25, meleği belirlenemeyen 105, çeşitli meslekler 42.»

Sanıklar arasında eczacı, fotoğrafçı, iktisatçı, astsubay, şoför, pazarlamacı, mobilyacı gibi değişik mesleklerden gruplarından kişiler de bulunuyor.

İzmir'de 12 terörist kız yakalandı

Dev-Yol'cu kızlar öldürülecek kişilerle ilgili istihbarat yapmışlar

İZMİR'de Sıkıyönetim Güvenlik Kuvvetlerinin tarafından düzenlenen operasyonlar sonucu tamamına yakın ve Buca'da çalışmaları yaptıkları, evlerinde kullandıkları silahları taşıdıkları, ayrıca gecekondu sorumlusu, Gülgün Memişo (Gülten) kadınlar genel sorumlusu, Hafize Çobanoğlu

DEV-YOL'un 'Mühendisler Hücresi, ele geçirildi,

(Hürriyet)

Devrimci Yol halka malolmuştur

Cunta, 12 Eylül faşist darbesinden sonra halklarımıza, ilerici devrimci hareketlere ve Devrimci Yol'a karşı açtığı savaş sırasında geçici de olsa bazı "zaferler" kazandı. Generallerin asıl amaçları devrimci düşünceleri ve yeni bir toplum özlemini, kitlelerin bilincinden kazımaktı. Cunta "bir avuç terörist" propagandasıyla başlattığı saldırılar sırasında onbinlerce insanı tutukladığı halde asıl amacına ulaşamadığını bizzat Kenan Evren'in ağzından itiraf etmiştir. (Evren 3 Ekim 82'de ki Burdur konuşmasında Fatsa'yı yaratan devrimci düşüncelerin ne kadar yaygın ve etkin olduğunu ağzından kaçırmıştır.)

Evren hala iki yıldır "çöktü, çökertildi" şeklinde propaganda ettirdiği devrimcilerle uğraşmaktadır, uğraşmaya da devam edecektir. Çünkü devrimciler her şart altında mücadeleye ve direnmeye kararlıdırlar.

Devrimci düşünceler ve Devrimci Yol artık emekçi ve yoksul halklarımızın kopmaz bir parçası olmuştur. Devrimci Yol halka ve kitlelere malolmuştur. Ağır darbelerle ve operasyonlarla O'nu silmek, yoketmek mümkün değildir. Cuntacılar bunu, Anayasalarına karşı gösterilen tepkilerde rahatlıkla anlıyabilmişlerdir.

Devrimci Yol'u yokedebilmek için, Fatsa'yı, Tariş'i, Çelteği, Artvin'i, Dersim'i, Çorum'u, Ankara'yı, Diyarbakır'ı, Uşak'ı kısacası bütün yurdu haritadan silmek gerekir.

Buna da hiçkimsenin gücü yetmez.

Bugün hala Devrimci Yol'la ve Fatsa'yla uğraşanlar, "çöktü, çökertildi" laflarına acaba kendileri de inanıyor mu?

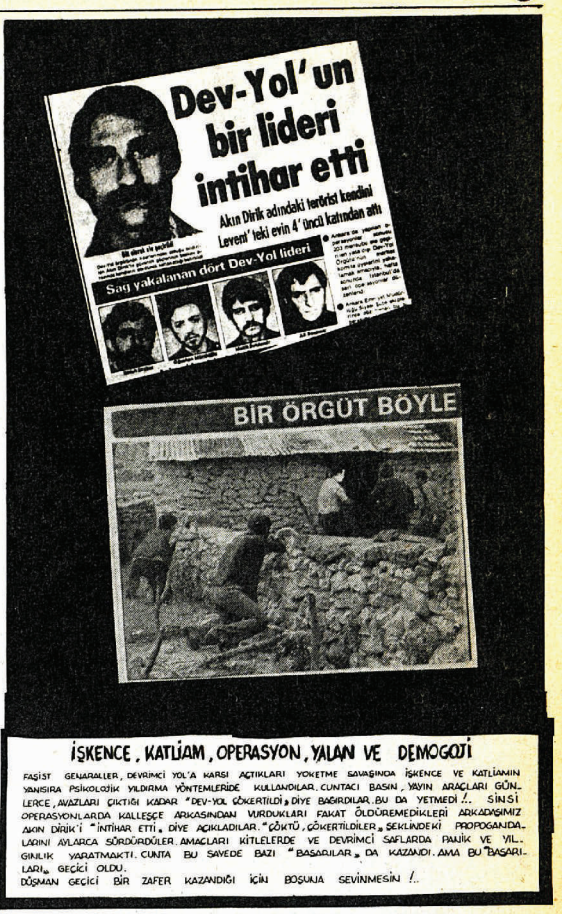

DEVRİMCİ YOL DİRENİŞTİR

Türkiye, 1979-80'lere gelindiğinde gittikçe şiddetlenen bir iç savaş ortamı yaşamıştır. 1975'lerde başlayan ve halkımızı eli kolu bağlı bir halde teslim almayı hedefleyen resmi güçlerin desteğindeki alçak faşist sürülerinin saldırı ve katliamları, toplumda korku, panik ve tedirginliğin yanı sıra direnme ve mücadele eğilimlerini de yaratmıştır.

Devrimci Yol bu direnme ve mücadele eğiliminin güçlenmesi ve örgütlenmesi için dişe diş bir mücadelenin yanı sıra halkın Direniş Komiteleri'nde birleşilmesini önermiştir. Çeşitli siyasal akımlar, faşist saldırılar karşısında teslimiyet çizgisini izlerken, devrimciler direnişi savunmuşlar ve direnme eğiliminin bütün ülke çapında yaygınlaşması için çaba harcamışlardır. DİRENİŞ'in güçlü bir eğilim haline gelmesi, sivil faşist hareketin Maraş katliamından sonra elde ettiği üstünlüğün giderek kırılmasını sağlamıştır.

Yoğun ve yaygın çatışmaların yaşandığı bu süreç, aynı zamanda halkın direniş komitelerinin halk iktidarının birer nüvesi, gelecek toplumun birer çekirdeği olarak pratik içinde şekillenmesi süreci olmuştur.

DİRENİŞ KOMİTELERİ, halkın kendi kendini yönettiği organlardır ve bu organların bünyesinde savunma görevlerinin yanısıra, ekonomik-demokratik, kültürel ve günlük birçok sorunun çözümü için mücadele görevini yerine getiren birimlerde bulunmaktadır.

Eğer 1980 yazına doğru düzenin bütün gerici ve faşist kurum ve partilerinin ve devletin bütün kurumlarının, yükselen halk muhalefeti karşısında, bir açık faşist darbeden başka yapabilecekleri çok fazla birşey kalmamışsa bunun nedeni, Devrimci Yol ve diğer bazı devrimci hareketler tarafından savunulan ve hayata geçirilen DİRENİŞ'tir, DİRENİŞ örgütlenmeleridir.

Faşistlerin yurdu baştan başa işgal etmelerini engelleyen tek anlayış DİRENME, tek güç halkın DİRENİŞ örgütlenmesiydi. Nitekim de öyle olmuştur. Tek bir Çorum örneği bile bu gerçekliğin kanıtlanması için yeterlidir.

12 Eylül'den sonra ise, iç savaş stratejisinin özel bir biçimini uygulayan faşist cuntaya karşı Direniş Mücadelelerinde Devrimci Yol 150'ye yakın şehit vermiştir. Ekim 80-Nisan 81 arasındaki dönem faşist cuntanın saldırılarına karşı ülkenin dört bir yanında çeşitli biçimlerde sürdürülen Direniş Mücadelesi sırasında 10 binin üstünde Devrimci Yol taraftan tutsak edilmiştir. (Bu olayların büyük bir bölümü sansür sayesinde kamuoyundan gizlenmiştir.)

1981 yazından sonra direniş eylemlerinin zayıflaması, dağlarda ve şehirlerdeki çatışmaların azalması, kuşkusuz 12 eylül döneminin özellikleri dikkate alınarak açıklanabilecek olan bir şeydir.

12 Eylül faşist darbesi, halklarımıza tekelci sermaye tarafından yapılmış bir teslim ol çağrısıdır. Devrimciler, evet sadece devrimciler bu çağrıya hayır demişler ve DİRENİŞ'i savunmuşlardır. Ve uzun süreli bir direnme savaşının üzerinde yükselecek olan Devrimci Mücadele faşist diktatörlüğün yıkılması, Türk ve Kürt halklarının kendi iktidarı ve kurtuluşları için tek alternatiftir. Generaller bu nedenle de Devrimci Yol'a azgın şekilde saldırmışlardır.

Cuntanın bütün zulmüne rağmen DİRENİŞ tohumları ülke toprağından sökülüp atılamamıştır, atılamaz da.

İşte bu kanıtı, 8 devrimci grup tarafından oluşturulan FAŞİZME KARŞI BİRLEŞİK DİRENİŞ CEPHESİ'dir.

İşte bunun kanıtı, daha dün, 82'nin temmuzunda Tunceli'nin Ovacık Dağlarında cunta kuvvetleriyle çatışarak şehit düşen Hasan Gök yoldaşımızdır.

İşte bunun kanıtı, mücadeleye devam etmek için cezaevinden kaçan ancak çatışma ile vurularak yakalanan yiğit yoldaşımız Turgay Erbay'dır.

Zafer halklarımızın olacaktır
Zafer devrimcilerin olacaktır

V.i.S.d.P.: S. Akhan, Rostocker Str.4, 2 HH 1

Yargılanan halklarımızdır!
Yargılanan halklarımızın onuru ve geleceğidir!

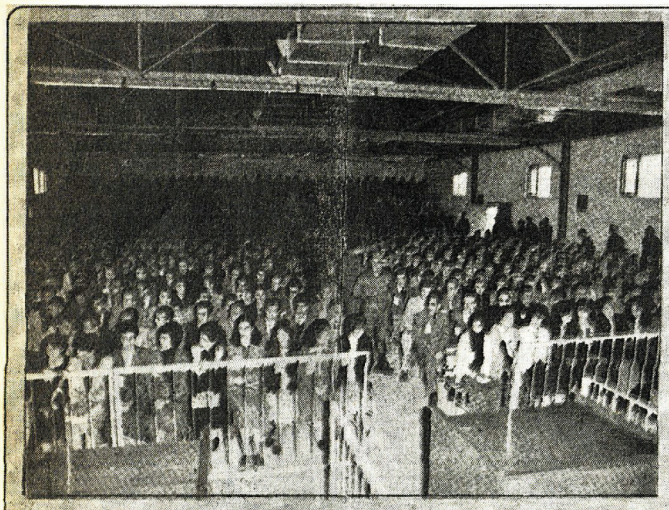

THKP-C Dev-Yol dâvâsına başlandı. İlk duruşmada 574 sanıktan tutuklu bulunan 36 kız militan ön sıralarda oturdu. (Foto: TERCÜMAN- Kubilây ÇALIKOĞLU)

44'ü kız 574 Dev-Yol militanının duruşması başladı

- 186 kişinin idamı istenen dâvâyı F. Almanya Cumhuriyetçi Avukatlar Birliği'nden 3 temsilci de takip etti.
- Sanıklardan bazıları, "İşiniz nedir?" sorusuna, "Devrimci" diye cevap verdi.

ANKARA, (Tercüman)– Kanun dışı THKP/C Devrimci Yol örgütünün 574 sanığının yargılanmasına Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı 1 Numaralı Askeri Mahkemesi'nde başlandı. 418'i tutuklu olan sanıklar

(Devamı 10. Sayfada)

Fatsalar... Onların korkusu bizim onurumuz ve geleceğimiz...

12 Eylül'den sonra hazırlanan Anayasa'ya karşı çıkanlardan bir kısmı, Ordu'nun Fatsa kazası vardı biliyorsunuz. Türkiye'deençok terörün hüküm sürdüğü kazamız.. Fatsa olayları diye de bunu televizyonda birkaç defa seyrettik hepimiz. Orada bir Belediye Reisi vardı, Fatsa'da... O Belediye Reisi ayrı bir hükümet kurmuştu; Devlet Kanunları geçmiyordu Fatsa'da; O Belediye reisinin koyduğu kanunlar geçiyordu. Orada Devletin mahkemeleri de işlemiyordu;

İşte bu Anayasa'ya karşı çıkanlardan bazıları, o devirde, o belediye reisini methettiler (Ne güzel idare ediyor, bakın hiç ses çıkmıyor Fatsa'da) dediler. Diğer belediye reislerine de bunu misal olarak gösterdiler.

Sevgili vatandaşlarım, Fatsa Belediye Reisi'ni böyle metheden bir kimse bizim hazırladığımız Anayasa'ya evet der mi? Elbette demeyecektir...

Kenan Evren'in 3 Ekim 1982 Burdur konuşmasından

Bu resim Tunceli dağlarında Ağustos 1982'de çekilmiştir.

Devrimciler yalnız değildir

Kardeşler, Türk ve Kürt işçileri tüm devrimci ve ilericiler!

Bugün Türkiye'nin cezaevleri, sömürüsüz ve aydınlık bir gelecek isteyen onbinlerce devrimci ve yurtseverle doludur. Zindanlarda sadece **Devrimci Yol**'dan 10 bini aşkın halk evladı bulunmaktadır. Diğer devrimci gruplardan da binlerce insan tutuludur.

Ayrıca yakalanmayıp mücadeleyi sürdüren binlerce devrimci vardır. Bunlar koşulların olağanüstü zorluğuna rağmen yaşama kavgası vermektedirler.

Bunlar, bizim de özlemimiz olan yeni bir toplum için savaştılar. Davaları bizim de davamızdır.

Bizler, yurtdışındaki işçiler olarak, ilerici ve devrimciler olarak bu insanları unutabilirmiyiz?

Bir oğlu dağda, bir oğlu ise cezaevinde olan bir ana, (güvenlik nedeniyle adını ve ilini yazmıyoruz) izne giden Aschaffenburg'lu bir işçinin teybine Almanya'dakilere iletilmek üzere şunları söylüyor. **"Biz size Almanyalara gidin de bizi unutun mu dedik. Oralara gittiniz bizi unuttunuz. Çoluk çocuk aç perişan. Dağlardakiler hergün makarna yiyor. Aramızda dağlar var. Aramızda faşistler var. Bizi unutanlar, zamanı gelir kendini de unutur. Orada yan gelip yatmayın. Hepinize selam ederim."**

Oğulları, köylüleri ve kendi inançları uğruna her türlü acıya katlanan bu ana acaba gerçekten doğru mu söylüyor? Yurtdışındaki her yurtsever bugün bu soruyu kendine sormalıdır ve düşünmelidir.

Yurtdışındaki işçiler, devrimci ve ilericiler olarak bir parçası olduğumuz halklarımızı ve onların şu anda cezaevinde olan yiğit evlatlarını unutmamız mümkün değildir.

Şimdi cezaevindeki ve dışındaki devrimcilerle dayanışmanın, onlara maddi ve manevi yardımları ve desteği en yükseğine çıkarmanın ve bunu sürekli kılmanın zamanıdır.

Cezaevlerindeki devrimcileri ve onların uğruna mücadele ettikleri davayı her yerde savunmalıyız. Onları yalnız bırakmamalıyız. Onların "terörist" vb. kelimelerle karalanmasına izin vermemeliyiz.

Yurtdışındaki Türk ve Kürt emekçilerine ve yaşadığımız ülkelerin ilerici ve demokratlarına Türkiye halklarının durumunu, devrimcilerin mücadelesini anlatmaktan bir an bile geri durmamalıyız.

Egemenlerin yeni bir anayasa ile kalıcılaştırdıkları ve sivilleştirmeye çalıştıkları Askeri-faşist rejimlerine karşı Türkiye halklarının mücadelesinin haklı, doğru ve meşru bir mücadele olduğunu anlatmalıyız.

Evet, Türk ve Kürt emekçileri haklıdırlar !

Çünkü zulme karşı mücadele etmektedirler.

Evet, işçilerimiz, köylülerimiz ve tüm emekçiler haklıdırlar !

Çünkü sömürüye karşı çıkmaktadırlar.

Evet, ilericiler, demokratlar, devrimciler haklıdırlar.

Çünkü, faşizme karşı özgürlük, bağımsızlık ve demokrasi için savaşmaktadırlar. Aydınlık bir gelecek için direnme mücadelesi vermektedirler.

Evet, halklarımızın mücadeleleri haklı ve meşrudur !

Çünkü, kendilerine savaş açan, kendilerinin onayı olmadan ülkemizi yönetmeye kalkan bir avuç zorbanın iktidarına karşı mücadele etmektedirler. Sömürücülerin saltanatı sürsün diye aç bırakılan, işsizliğe, yoksulluğa terkedilen, bütün hak ve özgürlükleri elinden alınan ve zulüm altında inletilen Türk ve Kürt emekçilerinin kendi yaşamlarını kendilerinin belirlemesi için mücadele etmesi kadar, doğal, haklı ve meşru birşey daha olamaz.

Görevimiz bu mücadeleye herşeyimizle destek olmaktır. Onurlarını ve namuslarını korumak için mücadele eden halklarımız yalnız değildir.

Onların yiğit evlatları devrimciler yalnız değildir. Cezaevinde, mahkemelerde, dağlarda, işyerlerinde, okullarda faşizme karşı yaşama ve direnme savaşı veren devrimcilerle dayanışma için görev başına !... ●

Mahkeme başlarken iki infaz...

İdamlık Dev-Yol sanığı kaçtı

● Dev-Yol davasında idamı istenen Turgay Erbay tedavi için Haymana'dan Ankara'ya hastaneye getirilirken, yolda jandarma erlerinden kurtuldu ve izini kaybettirdi.

ANKARA(Hürriyet)- Dün baş layan 186 sanıklı Dev-Yol davasının önemli sanıklarından biri idam ve örgütün "Sender sorumlusu" olduğu, görevini iyiliksep birçok cinayete, yaralama, bombalama olayına adı karışan, Turgay Erbay'ın adlı sanık Haymana'dan Ankara'ya tedavi için getirilirken, yolda kaçtı.

Tedavisi için Ankara'ya gönderilen sanıklık sanık, askeri arabanın içinde yolda verdiği molaydan sonra de etti ve jandarmaların elinden kurtuluşu başarıyla tamamlamıştır.

Ankara'da kacan Dev-Yol militanı İstanbul'da intihar etti

İstanbul Haber Servisi — Ankara'da hastaneye götürülürken firar eden DEV-YOL militanı Turgay Erbayli'nın

Yiğit yoldaşımız Turgay Erbay, cezaevinden kaçtıktan bir süre sonra İstanbul'da alçakca katledildi. Cuntacılar, arkadaşımızın intihar ettiğini öne sürerek akılları sıra devrimcilerin mücadele ve direnişi azmini karalamayı, kitlelerden gizlemeye çabaladılar. Ama boşuna. Turgayların elindeki bayrak yere düşmeyecek!

DEVRİMCİ ARKADAŞIMIZ ZAFER MÜCTEBAOĞLU MAMAK'TA İŞKENCE İLE KATLEDİLDİ

Devrimci Yol Ankara Davasının başlamasından hemen önce Mamak Cezaevi'nde arkadaşlarımızın kaldığı koğuşlar saldırıya uğradı. Tutuklu arkadaşlarımızın mahkeme öncesi morallerini bozmaya ve onları sindirmeye yönelik saldırı, direnişle karşılaştı. Koğuşlarda devrimciler, kolkola kenetlenerek özel yetiştirilmiş saldırı ekiplerine karşı mücadele ettiler. Bu sırada çok sayıda arkadaşımız yaralandı ve hastaneye kaldırıldı. Bunlardan yiğit kardeşimiz ZAFER MÜCTEBAOĞLU, kaldırıldığı hastanede şehit oldu.

Daha mahkeme başlamadan iki yoldaşımızı Turgay'ı ve Zafer'i aramızdan alan faşist generaller çetesinden yaptıklarının hesabını devrimciler tek tek soracaktır.

Şehitlerimizin kanı yerde kalmayacaktır.

Turgay, Zafer ve tüm diğer devrim şehitleri kalbimizde ve mücadelemizde yaşayacak.

şehitlerimizin kefenleri direniş bayrağı, mezarları halklarımızın engin bağrıdır.

Devrimci Yol birliktir

12 Eylül öncesinin bilinen bir başka özelliği de, solun çok fazla gruba *ayrılmış olmasıdır. Devrimci Yol, bölünmüşlüğe ve parçalanmışlığa karşı da bir alternatif olmuştur.*

Devrimci hareket, ideolojik, politik ve örgütsel planda devrimcilerin birliğini sağlamaya çalışırken, aynı zamanda halk güçlerinin birliği uğrunda *önemli adımlar atmıştır.*

Devrimci Yol, ilerici devrimci halk kesimlerini; emekçilerin en ileri unsurlarını mücadele içinde birleştirebilmiştir.

Bu durumun egemen sınıflar için bir korku kaynağı olduğu açıktır. Solun çok başlılık gibi bir görünüm sergilemesine rağmen, tabanda birlik eğiliminin güçlü bir dalga haline geldiği görülmüştür. Geleneksel ayak bağlarından, reformizmin ve revizyonizmin bir takım etkilerinden kurtulan Türkiye Devrimci Hareketi, bölünmüşlük tablosunu yıkarak kendi kanalından akmaya başlayınca, karşı devrimci güçlerde şafak atmıştır. Tekelci sermaye açısından Solun kendi gerçek kimliğini bulmaya başlaması kadar tehlikeli birşey olamazdı. Ve bu tehlikeyi yaratanlardan birisi de onlara göre Devrimci Yol'du.

Devrimci Yol tüm emekçilerin, tüm Anti-faşistlerin, Türk ve Kürt halklarının birlik isteğinin güçlü bir sesi haline geldiği için bugün bu denli ağır zulüm ve baskıya maruz kalmaktadır. Ama bütün bunlara rağmen tüm devrimciler, cezaevlerinde, ülkemizde ve yurt dışında birlik bayrağını hiçbir zaman yere bırakmamışlardır. Onu halen yükseklerde dalgalandırmak isteyen yine devrimcilerdir. ●